

Marea carte a
Crăciunului

* Citim * Meșterim * Petrecem timp împreună*

-Povești de Judith Allert-

Ilustrații realizate de Stefanie Jeschke,
Daniela Kunkel, Elli Bruder și Jennifer Coulmann

Traducere din limba germană: Maria Tudose

 Cuprins

7 Crăciunul în junglă

14 Bruno și felicitările de Crăciun

20 Marele haos cu fursecurile

28 Moș Crăciun merge în vacanță

34 Sigur că există Moș Crăciun!

42 Multe Crăciunuri mai mici

50 Așteptăm Crăciunul

56 Un Crăciun plin de animale

61 Crăciun alb?

69 Crăciun monstruos

74 Șosetele de lână gri

80 Castravetele de Crăciun

88 În adâncuri

95 Două fantome sub bradul de Crăciun

101 Hoțul de prăjiturile

110 Cel mai frumos brad de Crăciun din toate timpurile

118 Un calendar de Advent cu adevărat special

124 Total extraterestru!

130 Prima zi de Advent

137 Ce teatru de Crăciun!

Crăciunul în junglă

★ Ilustrații de Stefanie Jeschke ★

Leneșul Ferdinand stătea degeaba în arborele de eucalipt. Pepe, papagalul, spărgea pe îndelete câteva nuci, iar Anton, maimuța (cimpanzeul, ca să fim mai exacti), încerca să jongleze cu trei nuci de cocos. Cicadele țârâiau, iar un șarpe se strecura șuierător printre tufișuri. Pe scurt, este doar o altă după-amiază obișnuită în junglă.

Ce sunete se aud în junglă? Ce fel de zgomote fac cei trei prieteni și tot ce-i înconjoară?

Oricum, totul părea destul de normal până când, deodată, se auzi o bubuitură puternică. Ceva mare, rotund și roșu se prăbuși din cer peste coroana copacului și trecu pe lângă Ferdinand, trezindu-l brusc din puiul de somn. Pepe se înecă cu o nucă, iar lui Anton îi căzu – buf – o nucă de cocos direct în cap.

– Ce-a fost asta? mormăi Ferdinand obosit. Căscă cu gura mare și se întinse.

Pepe dădu nedumerit din aripile sale pestrițe, iar Anton coborî din copacul de eucalipt pentru a vedea mai bine ce l-a făcut să se clatine.

– Ia uite, spuse el. Acesta este un animal tare ciudat!

Pepe zbură imediat către el. Lui Ferdinand evident că-i luă ceva mai mult timp. Se mișca cu încetinitorul de pe o creangă pe alta și, pe ici, pe colo, cu sunetu-i specific, mai lua câte o îmbucătură gustoasă de frunză.

Poți să plescăi precum leneșul Ferdinand?

Sosi și cel mai comod animal din junglă – iar Ferdinand fu la fel de uimit ca prietenii săi. Nimeni nu mai văzuse o asemenea ființă!

Era destul de mare – cam cât o gorilă! Însă mult, mult mai grăsană. Burta îi era atât de rotundă, de parcă ar fi înghițit zece nuci de cocos deodată. Avea o blană de un roșu aprins, iar de vârful capului îi atârna un moț de căciulă.

Iar pe față i se vedea un pompon alb și lățos.

*Ce ființă ciudată a făcut o aterizare de urgență
în junglă?*

– Ho-ho-ho, spuse ciudatul animal. Ce mă doare spatele!
Mă puteți ajuta, vă rog?

Papagalul Pepe și maimuța Anton se puseră rapid pe treabă,
gâfâind și transpirând. Până când leneșul Ferdinand ajunse, vizi-
tatorul se așezase iarăși în picioare printre crengi.

– Probabil că am făcut o aterizare de urgență. Renii mei au
virat mult prea strâns. Și cum eu m-am rostogolit din sanie, ei s-au
speriat și au zburat.

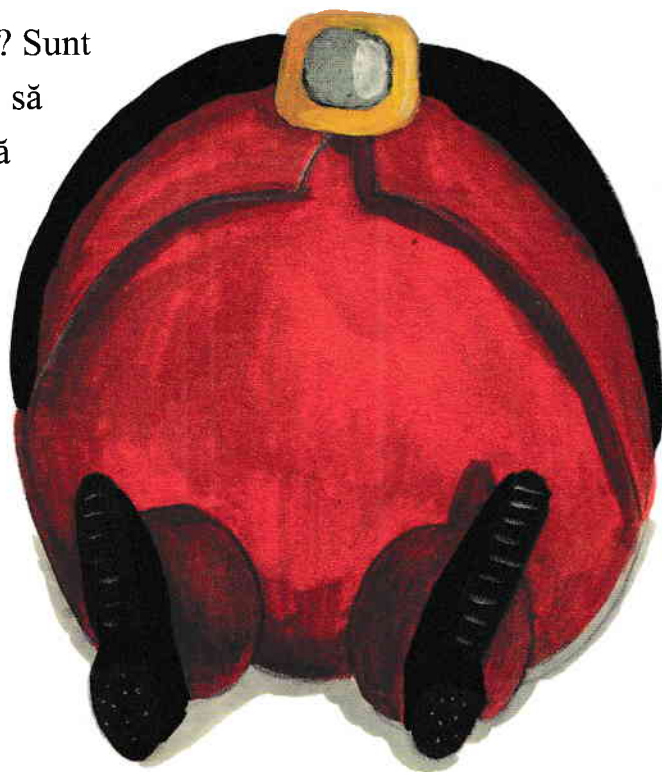
– Sanie?

– Reni?

Pepe, Anton și Ferdinand îl priviră cât se poate de
nedumeriți.

– Carevasăzică, nu știți cine sunt? Sunt
Moș Crăciun! Și, de fapt, eu ar trebui să
împart cadourile de Crăciun în această
seară.

Pentru că cei trei prieteni încă
nu înțelegeau despre ce vorbește acest
caraghios Moș Crăciun, el le explică
în modul următor: vine de la Polul
Nord cu o sanie imensă plină de

cadouri pentru toți copiii din lume.

Trebuie să mai explic și ce este zăpada, că de Crăciun se împodobește un brad care se așază într-o cameră, se mănâncă fursecuri și se recită poezii. Moș Crăciun le povestește despre ochii strălucitori ai copiilor, despre lumina sclipitoare a lumânărilor, despre mâncarea delicioasă și chiar le fredonă câteva cântece de Crăciun.

*Ce-ți trece prin minte?
De ce este Crăciunul special pentru tine?*

– Dar în junglă de ce nu există Crăciun? rosti în cele din urmă Anton, puțin supărat.

– Avem neapărată nevoie de zăpadă? întrebă Pepe.

– Și – de – un – brad – împodobit? adăugă Ferdinand, făcând pauză de un minut după fiecare cuvânt.

Moș Crăciun își mângâie gânditor barba.

– Nu neapărat. Crăciunul se poate sărbători peste tot. Chiar și fără zăpadă.

– Și avem destui copaci pe aici! adăugă Anton.

Se hotărâră să meargă pe plajă și să găsească un palmier demn de a fi împodobit de Crăciun.

Pe drum, Moș Crăciun transpiră destul de mult. Își agăță haina groasă pe o creangă, renunțând și la fes. Până la urmă, rămase doar în lenjeria de corp.

Când ajunseră pe plajă, analizară cu atenție fiecare palmier până când îl găsiră pe cel mai frumos dintre toți.

– În locul globurilor de sticlă vom agăța nuci de cocos! propuse Pepe. Trebuie doar să le vopsim.

Scoicile și penele colorate arătară și ele bine în palmierul de Crăciun.

– Oooooo, ce pom frumos de Crăciun! se minunară prietenii, de îndată ce totul a fost gata.

*Cum îți imaginezi palmierul de Crăciun?
Pictează-l pe Moș Crăciun în junglă împreună
cu noii săi prieteni!*

Ferdinand era destul de îngândurat, însă.

– Dar nu avem cadouri!

Totuși, toată lumea găsi câte ceva, cât de mic, pe care să-l așeze sub pom.

*Ce și-ar putea oferi prietenii unul celuilalt?
Poți găsi ceva potrivit pe pagina anterioară?*

Apoi se cântă o adevărată colindă de Crăciun în junglă:

*Cling, cling, cling în Pacificul de Sud!
Brad de Crăciun un palmier este,
Iar zăpada-i nisip, ca-ntr-o poveste – hei!
Cling, cling, cling în Pacificul de Sud!
Nucile de cocos sunt fursecuri,
Avem arsuri solare în loc de strănuturi – hei!*

Haide! Să cântăm împreună!

– Hei, aici erați! strigă brusc Moș Crăciun.

Renii lui aterizară pe nisipul moale odată cu imensa sanie de Crăciun.

– Acum trebuie să merg mai departe – sunt așteptat și în alte părți! spuse Moș Crăciun, după care se urcă în sanie.

Înainte, însă, evident că-și luă haina pe el.

– Anul viitor să nu ne uiți! îi spuse Anton.

Împreună cu prietenii săi, mai stătură puțin sub palmierul de Crăciun, ca să privească cum sania de Crăciun zboară deasupra mării și dispăre la orizont.

